

Eu- et elogium
nunquam
intermoriturum
nobilissimae
dominae dn:
Brigittae Fu...

Fortelius, Johan

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1716
Funck

National Library
of Sweden

EU-ET ELOGIUM

Nunquam intermoriturum

NOBILISSIMÆ DOMINÆ

**D^N: BRIGITTÆ
FUNCK,**

S:æ R:æ M:tis

Egregiæ fidei viri

Artis ferrariæ,

Quæ pectoralibus bellicis

operam navat,

Inspectoris quondam supremi,

NOBILISSIMI DOMINI

**D^N. JAHANNIS
EHRENPREUS,**

conjugis lectissimæ,

Quæ pie & tranquille animum Coelesti suæ origini reddidit XI.
Septembris; Corpori vero solenni ritu iusta persolvebantur Arbogiæ XXX.
ejusdem Mensis Anni MDCCXVI.

HOLMIÆ, Typis HENR. C. MERCKELL.

EHeu! tristem & accerbum Casum!

Heu! cladem infandam!

O prodiga vitæ tempora!

O Lubrica & ancipitia temporum curricula!

Inexorabile fatum flectique nescium

abstulit, Eheu!

nobisque

eripuit

Non genere magis quam virtutibus,

Nobilissimam Dominam,

DN. BRIGITAM FUNCK

Omnium scilicet virtutum compendium;

Ideoqve sexus sui ornamentum insigne

In femineo corpore,

Grato illo & decoro,

femineam sortem sapergessum

circumferentem animum;

adeoqve immortalitate dignam.

O dies nefasta,

funesta merito & atra,

ut quæ

Cognatos desiderio,

Amicos delicio,

Cientes patrocinio,

privasti.

Illi,

Quam perpetuo venerabantur

Omniqve pietatis & honoris obsequio prosequabantur

Communem veluti Matrem,

Calentibus amplexibus non ultra colendam

acerbe lugent:

Isti,

Swavem & jucundam in conversando

sociam,

inter terricolas non amplius sociabilem

anxie dolent:

Hi,

Nutritiam, ad opem ferendam maxime pronam

exosculari non licere

enixe lamentantur.

Animi & fortunæ bonis

excellebat hæc nostra Domina Excellens:

scilicet

Pietas,

Fides,

Castitas,

vitæ morumqve integritas,

&

Quicquid in isto sexu veneramur

in cœlestem animam,

magnarum virtutum

capax veluti domicilium
&
commune receptaculum,
acervatim confluerant:
Dona fortunæ,
Quæ
per terras,
per maria,
Communi vitio mortales ambiunt,
Quæ
mille votis expetunt,
non sollicitè quæsita,
larga tamen
Ipsi
Concesserat Divina Manus:
Ad hæc:
In summo honoris gradu constitutos,
REGISQUE Maximi
Magnos Consiliarios & Amicos
suos Generosissimos viderat hæredes:
Et Nihilominus,
fati cura & consilio,
humanis rebus eximitur.
Mortem vero compellantem
non invitus sequitur
Cœlestis animus:
Vanos quippe despiciens honores,
æternos,
stabiles illos & perennes
anelabat;
peritura atque transitura mundi bona
haud adorans,
ad majora, eaqve æviternæ
adspirabat;
Celfas animi Dotes
in morte non reputans amissas,
sed ex morte
adaucto cumulo,
reduplicato scœnore
revirescentes
læta prospiciebat;
proinde
Lethi supremam lætissima calcabat viam.
Absit igitur longe a pietate nostra
ut,
gaudii immensi
Nullisque tristium intervallis mixti
usuram,
ipsi
invideremus;
ut
augustum animum,

Cœlorum Civem,
ad has mundi feces
vitiorumque sentinam
detrusum vellemus:
quin potius
felicitatem,
Mundanæ omnis & tranquillitatis & lætitiæ
fastigia supergressam
soliqve DEO vacantem
Ipsi
animus gratulemur.

Vos
Beatæ defunctæ propinqui,
Exequias Matri dulcissimæ euntes
Generosissimi mæstissimiqve,
dolori ne nimium indulgeatis,
qva estis
sapientiæ solertia,
animi firmitudine,
gravitate morum,
si minus tempestive,
at pie tamen & sedulo
monemus.

Detis modo
Virtuti piè demortuæ nunquam intermorituræ,
quod
sanctam Ejus & perennem servaveritis
memoriam:
Dabimus & nos
pietati nostræ,
ut qui
præsignes & se ipsas veluti superantes virtutes
coram intueri olim potueramus,
e longinqvo jam contemplari venerariqve
nunquam desinamus.

Cultus tui,
O beatæ defunctæ,
Virtutum tuarum admiratio,
ad Encomia Tua enarranda,
rudi licet Minerva,
me totum
adduxere, abripuere:
Et qui
merita Tua ingentia
referre & persequi
vivæ
non valui, nec potui,
supremum hoc pietatis devotiqve animi
munus
mortuæ persolvere
volui, debui.

JOHAN FORTELIUS.